

ພຣະຄຳພີດານເຢຣ໌ - ເລກທີຫົກສິບຫ້າ

ການເປີດເຜີຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ແລະຂ່າວສານທີ່ກຳລັງຄ່ອຍໆເຜີຍອອກຂອງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທຸ່ງຄືນໃນວັນສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger
2024-01-29

ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020

ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດສຳລັບຂະບວນການປະຕິຮູບໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ. ມັນໄດ້ໝາຍເຖິງໝູ່ໝາຍໜຶ່ງໃນປະຫວັດຂອງວິບັດທິສາມ, ຊຶ່ງແມ່ນປະຫວັດຂອງຜົນຊ້າ ແລະທັງເປັນປະຫວັດຂອງການປະທັບຕາພວກຫນຶ່ງແສນສີ່ສິບສິ້ນ. ປະຫວັດນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທຸກຂະບວນການປະຕິຮູບໃນປະຫວັດສັກສິດ, ແລະຖືກເປັນຕົວແທນຢ່າງຈຳເພາະຍິ່ງຂຶ້ນໂດຍປະຫວັດຂອງຂະບວນການ Millerite, ແລະຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ, ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດຄຳພະຍາກອນຊຶ່ງຜູ້ພະຍາກອນທຸກຄົນໄດ້ຊື້ບອກ.

ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງຂະບວນການ, ແລະດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງໝາຍເຖິງການມາເຖິງຂອງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າໃນອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ ແລະໃນພຣະທຳຮາບາກຸກ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງມົນເລີຣ໌ດ ຫຼັກຖານດຽວກັນທີ່ໄດ້ນຳມາໃຫ້ພວກເຂົາປະກາດຢ່າງຜິດພາດ ໄດ້ຖືກເຫັນວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຊື້ບອກວັນທີທີ່ຖືກຕ້ອງແທ້ຈິງ. ເມື່ອນັ້ນ ເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າໃນອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ ໄດ້ຖືກເຫັນວ່າເປັນຄວາມຈິງສຳລັບປະຈຸບັນ, ແລະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ານັ້ນກໍແມ່ນເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າດຽວກັນໃນຮາບາກຸກ ບົດ 2. ອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ ຖືກຊ້າອີກຢ່າງຄົບຖ້ວນທຸກຕົວອັກສອນ, ແລະຄວາມເປັນຈິງນັ້ນຊື້ບອກວ່າ ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນພົວພັນກັບຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ສະໜັກໄດ້ທຶຈະເປັນພົມມະຈາຣີທີ່ມີປັນຍາ ຫຼືພົມມະຈາຣີທີ່ໃຈຈຳ.

ກຸ່ມໃຫຍ່ຂອງອັດເວນຕິດລາໂອດີເຊຍໄດ້ຖືກທົດສອບໂດຍການມາຮອດຂອງວິບັດຄັ້ງທີສາມໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະເມື່ອຄຳທຳນາຍທີ່ຜິດພາດຂອງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ຜ່ານໄປ, ອັດເວນຕິດລາໂອດີເຊຍກໍຖືກປະຖົມໄວ້ເບື້ອງໜຶ່ງ ໃຫ້ລ່ອງລອຍຢ່າງໄຮ້ຈຸດໝາຍກັບຄືນໄປສູ່ໂຮມ, ດັ່ງທີ່ພວກໂປຣແຕສຕັງໄດ້ເປັນໃນປະຫວັດສາດຂອງມົນເລີຣ໌ດ.

ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ວ່າພວກມົນເລີຣ໌ດໄດ້ລະບຸເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ານັ້ນວ່າເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງເຫັນອີກວ່າ ໃນພຣະທຳຮາບາກຸກ ພຣະບັນຊາໃຫ້ຄອຍຖ້ານິມິດນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຊັກຊ້າ ກໍເປັນຫຼັກໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນດຽວກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ຮາບາກຸກຈຶ່ງຢືນຢັນວ່າ ນິມິດທີ່ເຄີຍຖືກນຳສະເໜີຢ່າງຜິດພາດ ແລະທີ່ໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ ຄືນິມິດທີ່ຈະ "ເວົ້າ" ໃນວາລະສຸດທ້າຍ.

ເພາະນິມິດນັ້ນຍັງມີໄວສຳລັບເວລາອັນກຳນົດໄວ້; ແຕ່ໃນທີ່ສຸດມັນຈະກ່າວອອກມາ ແລະຈະບໍ່ມີສຳ. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຊັກຊ້າ ກໍຈຶ່ງຄອຍຖ້ານັ້ນ; ເພາະວ່າມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ, ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ. ຮາບາກຸກ 2:3.

ຂ່າວສານທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງເປັນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ ເປັນຂ່າວສານດຽວກັນທີ່ຈະຖືກຮັບຮູ້ວ່າກຳລັງສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນໃນອະນາຄົດອັນໃກ້, ແຕ່ມັນຍັງເປັນຂ່າວສານທີ່ອີງຢູ່ເທິງຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງທາງຄຳພະຍາກອນກ່ອນໜ້າທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນການປະກາດທີ່ຜິດພາດຄັ້ງທຳອິດ.

ໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລີ່ມ ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າໄດ້ຖືກທົດສອບກ່ອນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ຈຶ່ງໄດ້ຖືກທົດສອບ. ການທົດສອບສຳລັບພວກໂປຣແຕສຕັງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອທູດອົງທຳອິດໃນພຣະນິມົດບົດທີ 10 ແລະທູດອົງທຳອິດໃນພຣະນິມົດບົດທີ 14 (ເພາະວ່າທັງສອງແມ່ນທູດອົງດຽວກັນ) ໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ສົງຫາ 1840. ການທົດສອບຂອງພວກເຂົາໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ ແລະການມາເຖິງຂອງທູດອົງທີສອງໃນພຣະນິມົດບົດທີ 14.

ໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກ Millerite ການທົດສອບສຳລັບພວກ Millerite ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍການມາຮອດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ ແລະໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການມາຮອດຂອງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທຸ່ງຄືນ, ຊຶ່ງຊົດສະເຕີ White ໄດ້ພັນລະນາວ່າເປັນຝູງຊົນຂອງທູດສະຫວັນຈຳນວນຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບທູດສະຫວັນອົງທີສອງ. ພາຍໃຕ້ຮີດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ພວກ Millerite ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະຍອມຮັບຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທຸ່ງຄືນ ໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກພວກ Millerite ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຂ່າວສານທີ່ກຳລັງຕົກລົງຢູ່ຮອບດ້ານພວກເຂົາ. ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາຮອດ ແລະນິມົດທີ່ໄດ້ຊັກຊ້າຢູ່ນັ້ນກໍໄດ້ກຳລັງຂຶ້ນ.

ໃນປະຫວັດຂອງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ, ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າໄດ້ຖືກທົດສອບກ່ອນ, ແລ້ວຈຶ່ງເຖິງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່. ການທົດສອບໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສຳລັບອັດເວັນຕົສະແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ ເມື່ອສຽງທຳອິດຂອງທູດສະຫວັນໃນ Revelation 18 ແລະຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນ Revelation 14 (ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນ), ໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ການທົດສອບຂອງພວກເຂົາໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ການທົດສອບສຳລັບຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ແລະຈະສິ້ນສຸດລົງພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນ. ພາຍໃຕ້ຮີດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ດົນຮູ້ແລະຍອມຮັບຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນ, ໃນຂະນະນັ້ນຈະຖືກແຍກອອກຈາກຄົນໂງ່ແລະຄົນອະທຳທັງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຂ່າວສານອັນຫຼາຍແຫ່ງຫຼາຍມຸມ ທີ່ໃນບັດນີ້ກຳລັງຕົກລົງຢູ່ຮອບດ້ານພວກເຂົາ.

ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວໆນີ້, "ສຽງ" ທີ່ສອງຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດໄດ້ເວົ້າຂຶ້ນ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນນິມົດທີ່ "ຊັກຊ້າ" ໃນການເວົ້ານັ້ນດ້ວຍ. ນີ້ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ທີ່ "ຂະຫຍາຍຕົວ" ຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງດັງ.

ສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍທູດສະຫວັນຫຼາຍອົງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັບທູດສະຫວັນອົງກ່ອນໜ້າ. ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນປະກອບດ້ວຍຫຼາຍອົງປະກອບທີ່ຮ່ວມກັນເປັນຂ່າວສານທັງໝົດ, ແລະທູດສະຫວັນເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລີ່ມ ຜູ້ບຸກເບີກທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນຜູ້ນຳໃນການນຳຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນທີ່ເທົ່າຈົ່ງມາຮອດບຣອມເຂົ້າດ້ວຍກັນຄື Samuel S. Snow. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ມີຫຼັກຖານບັນທຶກໂດຍຢ່າງຊັດເຈນວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Snow ກ່ຽວກັບຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາໜຶ່ງ.

ປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກທຳຊ້ຳຄືນອີກຢ່າງກົງຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ, ແລະຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນຂຶ້ນສຸດທ້າຍໄດ້ກຳລັງພັດທະນາອອກສູ່ສາທາລະນະນັບແຕ່ທ້າຍເດືອນກໍລະກົດ, 2023.

ມັນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຂ່າວສານເກືອບກັບອິສລາມເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງປະກອບມີຂ່າວສານເກືອບກັບການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝື່ນສີຟ້າຄົນດ້ວຍ.
ມັນປະກອບມີການເປີດເຜີຍວ່າ ສອງເຂົາຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ ຕ່າງກຳລັງຜ່ານ
“ຄວາມຕາຍແລະການຄົ້ນຄວ້າ” ເມື່ອພວກມັນດຳເນີນຄຽງຂະໜານກັບຮູບສັດຮ້າຍ
ຊຶ່ງໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ທຳໃຫ້ບົດສະນາຄຳພະຍາກອນທີ່ວ່າ “ອົງທິເດດກຳມາຈາກເຈດ”
ສຳເລັດບັນລຸ. ມັນປະກອບມີການເປີດເຜີຍຕ່າງໆທີ່ເກືອບພັນກັບ “ປະຫວັດສາດທຶກຊື່ອງໄວ”
ຂອງເຈດຟ້າຮ້ອງ, ແລະມັນກໍ່ທຳໃຫ້ບົດສະນາຄຳພະຍາກອນເກືອບກັບ “ຫົນ” ທຶກຊື່ອງໄວ
“ຫົວມຸມ” ສຳເລັດບັນລຸ, ເມື່ອ “ເຈດເທືອ” ໃນ Leviticus ບົດທີ ໑໑ ຊາວຫົກ
ຖືກເປີດເຜີຍວ່າເປັນສາຍດ້າຍທີ່ຖືກທຳຄວາມຈິງທັງປວງໃນປະຫວັດສາດຂອງ Miller ເຂົ້າດ້ວຍກັນ
ພ້ອມກັບຄວາມຈິງຕ່າງໆທີ່ຖືກແກະອອກຈາກຕາປະທັບໃນເວລາແຫ່ງຈຸດສົນສຸດໃນປີ 1989.
ຜູ້ປະພັນພຣະທຳເພງສັນລະເສີນໄດ້ກ່າວໄວ້ແບບນີ້:

ກ່ອນຫົນທິພວກຊ່າງກ່າວໄດ້ປະຕິເສດນັ້ນ ໄດ້ກ່າຍເປັນຫົນຫົວມຸມແລ້ວ.
ສິ່ງນີ້ເປັນການກະທຳຂອງພຣະຢາເວ; ມັນເປັນທີ່ອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ.
ວັນນີ້ແມ່ນວັນທິພຣະຢາເວໄດ້ຊົງສ້າງໄວ້; ພວກເຮົາຈະປັດຍິນດີແລະຊົມບານໃນວັນນັ້ນ. ເພງສັນລະເສີນ
118:22–24.

“ຫົນ” ນັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນ “ເພດນິນຈິນດາ” ອັນທຳອິດທີ່ William Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບ
(ແລະເພດນິນຈິນດາກເປັນຫົນ), ຄື “ວັນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງໄວ້.”
ໄດ້ມີການສະແດງໄວ້ແລ້ວໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ວ່າ ໂຄງສ້າງ ແລະ
ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະບັນຍັດເລື່ອງວັນຊະບາໂຕ ນັ້ນ ຄືກັນກັບໂຄງສ້າງຂອງວົງຈອນສັກສິດເຈດ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ Leviticus ບົດທີ ໑໑ ຊາວຫົກ.
ການພັກໃນວັນທີ່ເຈດເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການທິເດດຜ່ານດິນຈະພັກໃນບົດເຈດ,
ແລະເມື່ອພຣະບັນຍັດທັງສອງຂັ້ນຖືກພິຈາລະນາໃນລັກສະນະນີ້, ພວກມັນກໍ່ໃຫ້ຄຳພະຍານວ່າ
ໜຶ່ງວັນເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງປີໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

ພວກມັນຍັງສະແດງອີກວ່າ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ມີໃນເລີ່ມໄດ້ປະກາດກ່ຽວກັບ “ເຈດເທືອ”
ແຫ່ງຄວາມພິເສດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນພຣະທຳເລວີນີຕີ ບົດ 26 ນັ້ນ ຖືກນຳສະເໜີເປັນ “ວັນ” ໜຶ່ງ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດວົງຈັກສັກສິດແຫ່ງເຈດປີ
ຢ່າງແນ່ນອນເທົ່າກັນກັບພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຟ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກໃນຫົກວັນ
ແລະໄດ້ຊົງພັກໃນວັນທີ່ເຈດ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງສະໜູນຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖາມຄຳຖາມໜຶ່ງແກ່ພວກຟາຣີຊາຍ.

ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນນັ້ນມາ ທ່ານຈະເຮັດອັນໃດແກ່ພວກຄົນເຮັດສວນເຫຼົ່ານັ້ນ?
ພວກເຂົາທູນພຣະອົງວ່າ, ທ່ານຈະທຳລາຍຄົນຊົວເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງອະນາດ
ແລະຈະໃຫ້ສວນອະງຸ່ນຂອງທ່ານແກ່ຄົນເຮັດສວນອື່ນ ຜູ້ຈະນຳຜົນຂອງມັນມາຖອດທ່ານຕາມລະດູການ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານໃນພຣະຄຳພີຫຼີວ່າ,
ຫົນທິພວກຊ່າງກໍ່ປະຕິເສດນັ້ນ ໄດ້ກ່າຍເປັນຫົນເອກປະຈຳມຸມແລ້ວ; ການນີ້ເກີດມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະເປັນການອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ ບໍ? ເຫດສະນັ້ນ ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ
ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກທ່ານ
ແລະຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ຜົນຂອງອານາຈັກນັ້ນອອກມາ. ແລະຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຕົກໃສ່ຫົນນີ້
ຜູ້ນັ້ນຈະແຕກຫັກ; ແຕ່ຫົນນີ້ຈະຕົກທັບຜູ້ໃດ ມັນຈະບົດຜູ້ນັ້ນໃຫ້ແຕກເປັນຜົງ. ເມື່ອພວກປະໂຮຫິດໃຫຍ່
ແລະພວກຟາຣີສີໄດ້ຍິນຄຳອຸປະມາຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາກໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງກ່າວເຖິງພວກເຂົາ.
ມັດທາຍ 21:40–45.

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນ ແມ່ນຄຳອຸປະມາເຖິງການທີ່ຊົນຊາດຜູ້ຖືກເລືອກໃນເບື້ອງຕົ້ນຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ ແລະອານາຈັກຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດຜູ້ຖືກເລືອກໃໝ່. "ຫົນ" ທີ່ຖືກປະຕິເສດຕາມທຳພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງນັ້ນ ແມ່ນ "ຫົນ" ທີ່ບໍ່ວ່າຈະຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ ຫຼືທຳລາຍ ກໍຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າມັນຖືກຮັບໄວ້ແນວໃດ. "ຫົນ" ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຄວາມຈິງຕາມພຣະຄຳພີໃນບໍລິບົດທຳພຣະເຢຊູຊົງນຳໃຊ້, ເພາະມັນມີຄວາມສາມາດນຳອອກຜົນອັນຊອບທຳ, ແລະຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດຈະເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຊາຍແລະຍິງ ກໍຕໍ່ເມື່ອພວກເຂົາຮັບພຣະວາຈາແຫ່ງຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງຊາລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍ່ຮູ້ສຸດໂດຍຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ: ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຈິງ. ໂຢຮັນ 17:17.

"ກ້ອນຫົນ" ແມ່ນຄຳສອນອັນໜຶ່ງທີ່ອາດຖືກຍອມຮັບ ຫຼືຖືກປະຕິເສດ, ແລະ ພຣະເຢຊູຄືພຣະວາຈາ, ແລະ ໃນພຣະທຳກົດຈະການ ເປີດໄດ້ລະບຸ "ກ້ອນຫົນ" ນັ້ນວ່າແມ່ນພຣະຄຣິດ.

ຂໍໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍ ແລະປະຊາຊົນອິສະຣາເອນທັງປວງຮູ້ໄວ້ວ່າ
ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຊາວນາຊາເຣັດ ຜູ້ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຕັ້ງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ ໂດຍພຣະອົງນັ້ນແຫຼະ
ຊາຍຜູ້ນີ້ຈົ່ງຢືນຢູ່ຕ່ຳໜ້າພວກທ່ານຢ່າງຫາຍດີແລ້ວ.
ພຣະອົງນີ້ແຫຼະເປັນຫົນທີ່ພວກທ່ານຜູ້ເປັນຊ່າງກໄດ້ປະຖົມເສຍ ແຕ່ກັບໄດ້ກ້າຍເປັນຫົນມຸມເອກ.
ຄວາມລອດກັບມື້ໃນຜູ້ໃດອັນອີກ ເພາະວ່າບໍ່ມີນາມອັນໃດພາຍໃຕ້ຜ້າ ທີ່ປະທານແກ່ມະນຸດ
ຊົງໂດຍນາມນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຕ້ອງພົ້ນ. ກົດຈະການ 4:10–12.

ແລ້ວໃນ 1 ເປີຕ໌, ທ່ານໄດ້ນຳເອົາສັນຍະລັກຂອງ "ຫົນ" ໄປໄກຍົງຂຶ້ນອີກ, ແຕ່ຍັງຄົງໄວ້ໃນບໍລິບົດດຽວກັນ ຄື ການຜ່ານພົ້ນໄປຂອງຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າ ແລະການຊົງເລືອກຊົນຊາດທີ່ຖືກຄັດເລືອກໃໝ່, ຊົງດັງທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, "ໃນກາລະກອນ ບໍ່ເປັນຊົນຊາດໜຶ່ງ, ແຕ່ບັດນີ້ເປັນຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າ: ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ, ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາແລ້ວ."

ເມື່ອພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ, ຜູ້ຊົງເປັນສິລາທີ່ມີຊີວິດ, ຊົງມະນຸດໄດ້ປະຕິເສດແລ້ວແທ້
ແຕ່ຊົງໄດ້ຮັບການຊົງເລືອກໄວ້ໂດຍພຣະເຈົ້າ ແລະຊົງປະເສດຍິງ, ພວກທ່ານເຊັ່ນກັນ, ດຸດດັງສິລາທີ່ມີຊີວິດ,
ກ່າວລັງຖືກກໍ່ຂຶ້ນເປັນພຣະນິເວດຜ່າຍວົນຍານ, ເປັນບຸໂລຫິດອັນບໍ່ລົ້ນສຸດ,
ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຜ່າຍວົນຍານ ອັນເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ເພາະເຫດນີ້ຈຶ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, ເບື້ອງແມ່, ເຮົາວາງສິລາເອກແຫ່ງມຸມໄວ້ໃນສີໂອນ,
ເປັນສິລາທີ່ຊົງເລືອກໄວ້, ອັນປະເສດຍິງ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ. ສະນັ້ນ
ສຳລັບພວກທ່ານຜູ້ເຊື່ອ ພຣະອົງຊົງປະເສດຍິງ; ແຕ່ສຳລັບພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງນັ້ນ,
ສິລາທີ່ຊ່າງກໄດ້ປະຕິເສດແລ້ວ, ສິລານັ້ນເອງໄດ້ກ້າຍເປັນສິລາເອກແຫ່ງມຸມ,
ແລະເປັນສິລາທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ, ແລະເປັນຫົນຜາແຫ່ງການຂຸ່ນເຄື່ອງ, ຄືແກ່ພວກທີ່ສະດຸດເພາະພຣະຄຳ,
ໂດຍເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ; ຊົງພວກເຂົາກໍຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອການນັ້ນດ້ວຍ. 1 ເປີຕ໌ 2:4–8.

ເປີຕ໌ກ່າວເຖິງປະຊາຊົນຜູ້ຖືກເລືອກໃນອະດີດວ່າ, "ແກ່ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງນັ້ນ, ຫົນທີ່ພວກຊ່າງກສ້າງໄດ້ປະຕິເສດເສຍ ຫົນນັ້ນເອງໄດ້ກ້າຍເປັນຫົນເອກແຫ່ງມຸມ, ແລະເປັນຫົນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ, ແລະເປັນສິລາແຫ່ງການຂຸ່ນເຄື່ອງ, ແກ່ພວກທີ່ສະດຸດເພາະພຣະວັດຈະນະ, ເນື່ອງຈາກບໍ່ເຊື່ອຟັງ: ຊົງເຂົ້າທັງຫຼາຍກໍໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອການນັ້ນດ້ວຍ."

ພຣະເຢຊູຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍທຸກພາບປະກອບອັນສັກສິດຂອງຮາກຖານ.

ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດວາງຮາກຖານອັນໃດໄດ້ ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ.
1 ໂກຣິໂນທ 3:11

ຮາກຖານທີ່ພວກ Millerites ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ຄືພຣະສິລານລັນດອນ (ສິລາ).

“ຄຳເຕືອນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ: ບ່ອນຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດເຂົ້າມາທີ່ຈະລົບກວນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງມາເທິງນັ້ນ ຕັ້ງແຕ່ເມື່ອຂ່າວສານໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 1842, 1843, ແລະ 1844.
ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຂ່າວສານນີ້, ແລະນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຍົງຕໍ່ໜ້າໂລກ
ຢ່າງສັດຊື່ຕໍ່ແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາບໍ່ມີຈິດຕະນາທີ່ຈະຍົກຕົນຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເວທີທີ່ພວກມັນໄດ້ຖືກວາງໄວ້
ໃນຂະນະທີ່ວັນຕໍ່ວັນ ພວກເຮົາໄດ້ສະແຫວງຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄຳອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງ
ສະແຫວງຫາແສງສະຫວ່າງ. ທ່ານຄິດຫຼືວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍອມລະຫັງແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ?
ມັນຈະຕ້ອງເປັນດັ່ງພຣະສິລານລັນດອນ. ມັນໄດ້ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າມາໂດຍຕະຫຼອດ
ນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ມັນໄດ້ຖືກປະທານ.” Review and Herald, April 14, 1903.

ອັນມະນີກ້ອນທຳອິດທີ່ມີເລີ່ມຕົ້ນພົບ ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮາກຖານແຫ່ງຂະບວນການມີເລີ່ມຕົ້ນ
ອັນເປັນດັ່ງ “ພະສິລາແຫ່ງຍຸກທັງຫລາຍ” ນັ້ນ ຄື “ເຈດໄທອີ” ໃນເລວຕິກິດ ບົດທີສາມຫົກ; ແລະ “ເຈດໄທອີ”
ນັ້ນ ກໍເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານປະການທຳອິດທີ່ຖືກລະຫັງໂດຍບັນດາຜູ້ບຸກເບີກມີເລີ່ມຕົ້ນ
ຜູ້ທີ່ພົ້ນໄດ້ກໍ່ສ້າງຮາກຖານແຫ່ງມີເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ. ບັນດາຜູ້ກໍ່ສ້າງນັ້ນແຫຼະ ທີ່ຈະປະຕິເສດຫົນພື້ນຖານກ້ອນນັ້ນ.
“ຫົນ” ກ້ອນນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງພຣະຄຣິດ ກໍເປັນວັນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສ້າງໄວ້ດ້ວຍ,
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງວັນທີ່ຈັດໃຫ້ເປັນວັນແຫ່ງການພັກຜ່ອນ, ແລະປີທີ່ຈັດໃຫ້ເປັນປີທີ່ເຜ່ນດິນຈະໄດ້ພັກ.
ໃນປີ 1863 ຫົນພື້ນຖານກ້ອນນັ້ນໄດ້ຖືກປະຕິເສດ ແຕ່ມັນຈະຖືກຕັ້ງໃຫ້ເປັນ “ຫົວມຸມ” ແລະເປັນ “ຫົນສະດຸດ”
ສຳລັບບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ.

ຂ່າວສານເລື່ອງອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ
ເປັນຫົວຂໍ້ສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການປະຕິຮູບຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ,
ແລະຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນເມື່ອທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດ 18 ໄດ້ລົງມາ,
ໃນຂະນະທີ່ອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກຖືກໂຍນລົງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.
ຜ່າຍແອດເວນຕິສໄດ້ນຶ່ງງຽບຕໍ່ການລະບຸທາງຄຳພະຍາກອນວ່າ ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແມ່ນການມາເຖິງຂອງ
“ວັນແຫ່ງລົມບູຮະພາ.” ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ພວກເຂົາຖືກປະຖົມໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ
ເມື່ອພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມິດບົດ 11 ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ຕາມຖະໜົນຂອງນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ.
ການທົດສອບຂອງຜ່າຍແອດເວນຕິສໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ,
ແລະການທົດສອບສຳລັບຜູ້ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຕົນວ່າຍອມຮັບຮູ້ຂ່າວສານເລື່ອງອິດສະລາມ ກໍໄດ້ລົ້ມດຳເນີນໄປ.

ຫຼັງຈາກນອນເປັນສົບຢູ່ໃນຖະໜົນຫົນທາງຈົນເຖິງທ້າຍເດືອນກໍລະກົດ, 2023,
ກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວນັ້ນຈຶ່ງຖືກບຸກໃຫ້ຕົ້ນຂຶ້ນໂດຍຂ່າວສານທຳອິດຂອງເອເຊກຽນ.
ຂ່າວສານທີ່ສອງຂອງເອເຊກຽນແມ່ນຂ່າວສານເລື່ອງລົມທັງສີຂອງອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດປະການທີສາມ,
ອັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເປີດຜະນຶກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນ,
ຊຶ່ງເປັນນິມິດທີ່ຊັກຊ້າ, ແລະເປັນແກ່ນເລື່ອງຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ໝົດຂອງການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ. ຈາກນັ້ນ
ຄວາມຈິງຫຼາຍປະການໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ,
ເພາະວ່າຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນເປັນຂ່າວສານທີ່ມີຫຼາຍດ້ານ.
ຄວາມຈິງປະການທຳອິດທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຜີຍໜ້າກັບກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວນັ້ນ
ແມ່ນຄວາມຈິງປະການທຳອິດທີ່ລາໂອດິກຍນແອດເວນຕິສໄດ້ປະຕິເສດ,
ແລະມັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ໝາຍບອກການຜ່ານຈາກລາໂອດິກຍໄປສູ່ຝັດຕົ້ນເດນເຟຍ.

ຄວາມຈິງນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາ ແລະເພາະສະນັ້ນ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ໝັ້ນຄົງ ທັງໃນດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະໃນດ້ານຈິດວິນຍານ. ການຮັບຮູ້ພຽງແຕ່ວ່າ ໄລຍະເວລາທີ່ພະຍານທັງສອງນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນນັ້ນ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະຈັດກະຈາຍໃນ “ເຈດຕະນາ” ຍັງບໍ່ພຽງພໍ; ມັນຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຍອມຮັບຄວາມຈິງນັ້ນຢ່າງມີປະສົບການດ້ວຍ.

ອັນຍະມະນີຂອງ Miller ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາອະວະສານໃນປີ 1798 ກາຍເປັນບົດທົດສອບສຳລັບພວກພົມມະຈັນແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ.

ປະສົບການແຫ່ງການຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ “ທາງວິນຍານ” ຖືກສະແດງໂດຍອັນຍະມະນີໂມດທຳອິດຂອງ Miller, ແລະການຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ “ທາງສະຕິປັນຍາ”

ຖືກສະແດງໂດຍຂ່າວສານເລື່ອງອິດສະລາມຂອງວິບັດຄັ້ງທີສາມ. ການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກັບໃຈ

ແລະການສາລະພາບບາບ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍ “ເຈດຕະນາ,”

ບັງຊີຖືງພາລະກົດໜັງທີ່ຖືກດຳເນີນໄປຮຽງຄູ່ກັບພຣະຄຣິດໃນສະຖານບໍລິສຸດທະສຸດ,

ແລະຖືກສະແດງໂດຍນິມິດ “mareh.”

ຄວາມເຂົ້າໃຈອິດສະລາມໃນແງ່ “ບັນຍານຍົມ” ຂອງໄຟຟ້າບັດປະການທີສາມ ຖືກເປີດຕົວແທນໂດຍນິມິດ

“chazon” ແລະທັງສອງສິ່ງນີ້ເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ທີ່ຈະຖືກປະທັບຕາ. ໃນປີ 1863,

ແອັດເວັນຕິດລາວໂອດິເຊຍໄດ້ໄລ່ອີກສ້າງເຢຣ໌ໂອຂຶ້ນໃໝ່

ແລະໄດ້ລະຖິ້ມວຽກງານແຫ່ງການຟື້ນຟູເຢຣ໌ຊາເລັມຂອງຕົນ. ເຢຣ໌ໂອເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມມັງຄັງ

ດັງທີ່ຄວາມຕາບອດຂອງລາວໂອດິເຊຍກໍ່ເປັນຕົວແທນເຊັ່ນດຽວກັນ.

“ໜຶ່ງໃນບ້ອມປາການທີ່ແຂງແກ່ນທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ—ນະຄອນເຢຣ໌ໂອທີ່ໃຫຍ່ໃນຕະເວັນຕົກ—ຕັ້ງຢູ່ຕາ

ໜ້າພວກເຂົາ, ຫ່າງຈາກຄ້າຍຂອງພວກເຂົາທີ່ກິນການພຽງເລັກນ້ອຍ. ຢູ່ເຄາະທີ່ຮາບອັນອຸດົມ

ຊຶ່ງບໍລິບູນດ້ວຍຜົນຜະລິດອັນຮັ່ງມີແລະຫຼາກຫຼາຍຂອງເຂດຮ້ອນ,

ພະລາຊະວັງແລະວິຫານຂອງນະຄອນນັ້ນອັນເປັນທີ່ພຳນັກຂອງຄວາມຟຸ່ມເຟື້ອຍແລະຄວາມຊົ່ວຊ້າ,

ແລະເມືອງອັນຈອງຫອງນີ້, ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງກຳແພງບ້ອມອັນໜາແໜ້ນຂອງມັນ,

ໄດ້ທຳທາຍພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ.

ເຢຣ໌ໂອເປັນໜຶ່ງໃນສູນກາງຫຼັກຂອງການນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບ, ໂດຍສະເພາະໄດ້ອຸທິດແດ່ອາຊຕາໂຮດ,

ເທບທີ່ດາແຫ່ງດວງເດືອນ. ທຸກສິ່ງທີ່ເລວຮ້າຍທີ່ສຸດແລະເສື່ອມຊາມທີ່ສຸດໃນສາສະໜາຂອງຊາວຄານາອານ

ໄດ້ມາຮວມສູນຢູ່ທີ່ນີ້. ຊົນຊາດອິດສະຣາເອນ,

ໃນຄວາມນັກຄຶດຂອງພວກເຂົາຍັງສົດໃໝ່ຢູ່ກັບຜົນອັນນ່າສະພົງກົວແຫ່ງບາບຂອງຕົນທີ່ເປີດ-ເຟືອນ, ຈຶ່ງ

ສາມາດມອງເບິ່ງນະຄອນນອກສາສະໜານໄດ້ດ້ວຍຄວາມຂະຢາດແຂຍງແລະຄວາມສະຫຍອງຂວັນເທົ່ານັ້ນ.” Patriarchs and Prophets, 487.

“ຫນຶ່ງ” ທີ່ບັນດາຊ່າງກໍ່ໄດ້ປະຕິເສດໃນປີ 1863 ເມື່ອພວກເຂົາສ້າງເຢຣ໌ໂອຂຶ້ນໃໝ່ ນັ້ນຄື “ເຈດຕະນາ”

ຊຶ່ງໃນວັນສຸດທ້າຍຈະກາຍເປັນຄວາມຈິງ (ອັນມະນີ), ຊຶ່ງກາຍເປັນ “ຫົວມຸມເອກ”,

ເພາະວ່າມັນແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ຖືກທົດແທນຕົ້ນຂອງ Adventism ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງ Millerites

ເຂົ້າກັບຈຸດສິ້ນສຸດຂອງ Adventism ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີຟ້າ. ອັນມະນີນັ້ນ ຊຶ່ງແມ່ນ

“ເຈດຕະນາ,” ຍັງແມ່ນ “ວັນທີ່ພຣະເຜົ່າເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງ” ດ້ວຍ, ແລະມັນຄືພຣະຄຣິດເອງ,

ເພາະພຣະອົງແມ່ນພຣະວັດຈະນະ, ແລະພຣະອົງແມ່ນ “ຄວາມຈິງ.”

ຫົວຂໍ້ເລື່ອງອິດສະລາມແມ່ນແກ່ນເລື່ອງທີ່ນຳມາຊຶ້ງການຊຳລະໃຫ້ສະອາດຂອງທັງຊົນທີ່ຖືກເລືອກເກົ້າແລະໃໝ່,

ແລະການຊຳລະໃຫ້ສະອາດສອງຊັ້ນນັ້ນໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ຊຶ່ງເປັນ

“ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ.” ໃນວັນນັ້ນ ຍາມເຜົາຈະຕ້ອງຮ້ອງເພງດຽວກັນແຫ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຮ້ອງ

ເມື່ອພຣະອົງປະກາດຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນ. ໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີຟ້າຮ້ອງເພງຂອງໂມເຊ (ແມ່ນ

“ເຈດຕະນາ”), ແລະເພງຂອງພຣະເມສານອ້ຍ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນເໝືອນດັ່ງທະເລແກ້ວບິນກັບໄຟ; ແລະຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະເໝືອນສັດຮ້າຍ, ເໝືອນຮູບຂອງມັນ, ເໝືອນເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ, ແລະເໝືອນຈຳນວນແຫ່ງຊີຂອງມັນ, ກຳລັງຍືນຍົງເທິງທະເລແກ້ວ, ຖືພື້ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາຮ້ອງເພງຂອງໄມເຊ ຜູ້ຮັບໄຊຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເພງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານພາບສຽງສຸດ, ພຣະກົດຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະອັດສະຈັນ; ຂ້າແຕ່ກະສັດແຫ່ງວັສຸດຊິນ, ທາງທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງຍຸດຕິທຳ ແລະສັດຈົງ. ພຣະນິມິດ 15:2, 3.

“ລູກແກະ” ແມ່ນພຣະຄຣິດຜູ້ຖືກປະຫານ, ແລະພຣະອົງຖືກປະຫານໃນທ່າມກາງຂອງສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວວັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຖືກທຳເຂົ້າດ້ວຍກັນລະຫວ່າງການຖວາຍບູຊາແຫ່ງພຣະຊີວິດແລະພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ (ບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮັບຮອງພັນທະສັນຍາ), ຄຽງຄູ່ກັບ “ການໂຕ້ແຍ້ງແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ” ຂອງໄມເຊ, ໃນ Leviticus ບົດທີຊາວຫົກ. ບົດເພງຂອງໄມເຊແລະຂອງລູກແກະ ແມ່ນບົດເພງແຫ່ງ chazon ຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແລະເປັນບົດເພງແຫ່ງ mareh ຂອງ “ການປາກົດ” ຂອງພຣະອົງ. ມັນເປັນບົດເພງແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈທາງບັນຍາຍແລະທາງວິນຍານ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍນິມິດສອງຢ່າງໃນ Daniel ບົດທີ໔ແບດ. ມັນເປັນບົດເພງແຫ່ງຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ກຳລັງຖືກພິພາກສາ ແລະຖືກຂ້າມໄປ, ໃນຂະນະທີ່ຊົນຊາດຜູ້ຖືກເລືອກໃໝ່ກຳລັງຖືກຄັດເລືອກ. ຂະບວນການຄັດເລືອກນັ້ນ, ແລະດັ່ງນັ້ນບົດເພງນັ້ນດ້ວຍ, ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ September 11, 2001.

ຜູ້ທີ່ມາແຕ່ຢາໂອບຈະຍິ່ງຮາກ; ອີສະຣາເອນຈະອອກດອກແລະແຕກໜຶ່ງ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ໃບໜ້າຂອງໂລກຕຸ້ມໄປດ້ວຍຜົນ. ພຣະອົງໄດ້ຕິເຂົ້າເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕິບັນດາຜູ້ທີ່ຕິເຂົ້າຫລໍ່? ຫຼືວ່າເຂົາຖືກຂ້າຕາມຢ່າງການຂ້າຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າໂດຍພຣະອົງຫລໍ່? ພຣະອົງຈະໂຕ້ແຍ້ງກັບມັນດ້ວຍມາດຕະການ ເມື່ອມັນແຕກງອກອອກມາ; ພຣະອົງຊົງຫຍຸດລົມອັນຮ້າຍແຮງຂອງພຣະອົງໃນວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຢາໂອບຈະຖືກຊຳລະ; ແລະນິເຫຼະແມ່ນຜົນທັງໝົດໃນການກຳຈັດບາບຂອງເຂົາ: ເມື່ອເຂົາເຮັດໃຫ້ຫົນທັງໝົດຂອງແຫ່ນບູຊາເປັນເໝືອນຫົນບູນຂາວທີ່ຖືກຕິໃຫ້ແຕກອອກ, ບັນດາເສົາບູຊາແລະຮູບປັ້ນຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ອີກ. ແຕ່ນະຄອນທີ່ມີປ້ອມປ້ອງກັນຈະຮ້າງເບົາ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຈະຖືກປະຖົມ ແລະຖືກປ່ອຍໄວ້ເໝືອນຖົນກັນດານ: ທີ່ນັ້ນລູກງົວຈະຫາກິນ, ແລະທີ່ນັ້ນມັນຈະນອນລົງ ແລະກິນກິ່ງງ່າຂອງມັນເສຍ. ເມື່ອກິ່ງງ່າຂອງມັນແຫ້ງຫອບ, ມັນຈະຖືກຫັກອອກ; ບັນດາຜູ້ຍິງຈະມາແລະເອົາມັນໄປເຜົາໄຟ: ເພາະພວກເຂົາເປັນຊົນຊາດທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ; ສະນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງພວກເຂົາຈະບໍ່ມີພຣະເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງປັ້ນແຕ່ງພວກເຂົາຈະບໍ່ຊົງສຳແດງຄວາມໃຜດປານຕໍ່ພວກເຂົາ. ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕົວລົງຈາກຮ່ອງນ້ຳແຫ່ງແມ່ນ້ຳໄປຈົນເຖິງລຳທານແຫ່ງເອຢິບ, ແລະພວກເຈົ້າ ໂອ ບຸດຫລານແຫ່ງອີສະຣາເອນ, ຈະຖືກຮອບຮວມມາທີ່ລະຄິນ. ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ແກອັນໃຫຍ່ຈະຖືກເປົ່າຂຶ້ນ, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໃກ້ຈະພິນາດໃນແຜ່ນດິນອັດຊີເຮຍ, ແລະບັນດາຄົນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ, ຈະມາ ແລະຈະນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງພູວັສຸດທີ່ຢູ່ຊາເລັມ. ເອຊາຍາ 27:6–13.

ເມື່ອເຂົາໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຂໍພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງຊື້ປະຫວັດສາດຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ງນີ້. ຂໍທຳການຊື້ປະຫວັດສາດທັງໝົດ ໂດຍການລະບຸຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຕົນພຶດຕິທຳຮາກ ແລະວິທີດອກ ແລະແຕກຕາ ແລະໃນທີ່ສຸດກໍ່ຕັ້ງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຜົນ. ຜົນທີ່ຕັ້ງແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງ “ຊົ່ວໂມງ,” ຊຶ່ງຄືວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດກຳລັງເກັບກ່ຽວຜົນຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄວ້ໃນຍັງຂອງພຣະອົງນັ້ນ

ພຣະອົງກຳລັງນຳການພິພາກສາມາເໜືອບາບໂລນດັວຍ.

ການພິພາກສາທິດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຜົນນັ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ຈັດ ເມື່ອມີການຕັ້ງສອງຄຳຖາມວ່າ, "Hath he smitten him, as he smote those that smote him? or is he slain according to the slaughter of them that are slain by him?"

ແລ້ວໃນຂໍ້ທີ່ເປດ, ການປະພອບລົງຂອງຜົນປາຍລະດູໄດ້ຖືກກຳໜາຍໄວ້ດ້ວຍຄຳສະແດງວ່າ "ຕາມຂະໜາດ." ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງອອກຂຶ້ນຄືຜົນ, ແລະເມື່ອການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຜົນປາຍລະດູຖືກກຳໜາຍໄວ້, ມັນກໍຖືກກຳໜາຍວ່າເລີ່ມຕົ້ນ "ຕາມຂະໜາດ, ເມື່ອມັນແຕກຫັກຂຶ້ນ." ເມື່ອຜົນປາຍລະດູເລີ່ມຕົ້ນ, ມັນຖືກເທລົງ "ຕາມຂະໜາດ", ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກເທລົງໂດຍບໍ່ມີຂະໜາດ ຖ້າການກ່ຽວກັບເປັນການປະສົມກັນຂອງຂອງແທ້ແລະຂອງປອມ.

"ທຸກດ້ວງວິນຍານທີ່ໄດ້ກັບໃຈໃໝ່ຢ່າງແທ້ຈິງ

ຈະປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າທີ່ຈະນຳຄົນອື່ນອອກຈາກຄວາມມືດແຫ່ງຄວາມຫຼົງຜິດ

ເຂົ້າສູ່ແສງອັນອັດສະຈັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ການເທລົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ

ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງໄສວາບດ້ວຍພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ

ຈະບໍ່ມາຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະມີປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງ ຜູ້ທີ່ຮູ້ໂດຍປະສົບການວ່າ

ການເປັນຜູ້ຮ່ວມເຮັດວຽກກັບພຣະເຈົ້ານັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ.

ເມື່ອໃດພວກເຮົາມີການຖວາຍຕົນຢ່າງສົມບູນ ຢ່າງໝົດໃຈ ແດ່ການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ

ເມື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ເທັດຈິງນັ້ນໂດຍການເທລະວິນຍານຂອງພຣະອົງລົງມາຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ;

ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນຕາບໃດທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຄຣິດຕະຈັກຍັງບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮ່ວມເຮັດວຽກກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ອາດເທລະວິນຍານຂອງພຣະອົງອອກມາໄດ້

ເມື່ອຄວາມເຫັນແກ່ຕົນແລະການປ່ອຍຕົນຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນປາກົດຢ່າງຊັດເຈນຊັ້ນນັ້ນ;

ເມື່ອຈິດໃຈປະເພດໜຶ່ງຄອບງຳຢູ່ ຊຶ່ງຖ້ານຳມາເວົ້າເປັນຖ້ອຍຄຳ

ກໍຈະສະແດງຄຳຕອບນັ້ນຂອງກາອິນວ່າ,— 'ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ເຜົ່າຮັກສານ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຫຼື?'

ຖ້າຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້, ຖ້າໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆທີ່ກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນໝາຍເຫັນຢູ່ທຸກດ້ານ,

ຊຶ່ງເປັນພະຍານວ່າຈຸດຈົບຂອງສັບພະສິ່ງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ,

ຍິ່ງບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະປຸກພະລັງອັນນອນຫຼັບຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າຮູ້ຄວາມຈິງ,

ແລ້ວຄວາມມືດທີ່ສົມສ່ວນກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ສ້ອງມານັ້ນ ຈະຄອບງຳດ້ວງວິນຍານເຫຼົ່ານີ້.

ຈະບໍ່ມີແຜ່ນແຕ່ງຂອງຂັດຕົວໃດໆສຳລັບຄວາມບໍ່ໃສໃຈຂອງພວກເຂົາ

ທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດນຳສະເໜີຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການຊຳລະບັນຊີຄົງສຸດທ້າຍ.

ຈະບໍ່ມີເຫດຜົນໃດໃຫ້ຍົກຂຶ້ນມາໄດ້ວ່າ ເປັນເພາະຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະບໍ່ດຳເນີນ

ແລະບໍ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນແສງແຫ່ງຄວາມຈິງອັນສັກສິດຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນ

ຈຶ່ງສະແດງແກ້ໄລກໍມີດິນດ້ວຍບາບ ຜ່ານທາງຄວາມປະເພດຂອງພວກເຂົາ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ

ແລະຄວາມຮ້ອນຮົນຂອງພວກເຂົາ ວ່າລົດອຳນາດແລະຄວາມເປັນຈິງແທ້ຂອງຂ້າວປະເສີດນັ້ນ

ບໍ່ອາດຖືກໂຕ້ແຍ້ງໄດ້." Review and Herald, July 21, 1896.

ນາງ ໄວທ໌ ລະບຸຂໍ້ຄວາມນັ້ນວ່າເປັນຈຸດເວລາທີ່ທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດລົງມາ, ເພາະນາງກ່າວວ່າ,

"ການເທລົງຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດສະຫວ່າງດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງທ່ານ."

ໃນອີກຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອ້າງເຖິງເລື້ອຍໆໃນບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້, ນາງໄດ້ລະບຸວ່າ ເມື່ອ

"ຕົກອາຄານໃຫຍ່ທັງຫຼາຍຂອງນິວຢອກ" "ຖືກໂຍນລົງ," "ພຣະນິມົດ ບົດ 18, ຂໍ້ 1 ຫາ 3 ຈະສຳເລັດຜົນ."

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນຄວາມຄົດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂັບຮ້ອງເພງໜຶ່ງແດ່ຜູ້ເປັນທຣັກຍົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເປັນເພງກ່ຽວກັບສວນອະງຸ່ນຂອງຜູ້ເປັນທຣັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.
ຜູ້ເປັນທຣັກຍົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີສວນອະງຸ່ນຢູ່ເທິງເນີນທຣີດົມສົມບູນຫຼາຍ: ແລະທ່ານໄດ້ລ້ອມຮົ້ວມັນໄວ້,
ແລະເກັບຫຼົ່ມອອກຈາກມັນ, ແລະປູກມັນດ້ວຍເຄືອອະງຸ່ນຊຸ້ມດີທີ່ສຸດ, ແລະສ້າງຫໍຄອຍໄວ້ກ້າງມັນ,
ແລະຍັງໄດ້ເຮັດບ່ອນບິບເຫຼັກອະງຸ່ນໄວ້ໃນນັ້ນດ້ວຍ: ແລະທ່ານຄອຍຫວັງວ່າມັນຈະເກີດຜົນເປັນອະງຸ່ນ,
ແຕ່ມັນກັບເກີດຜົນເປັນອະງຸ່ນບໍ່. ແລະບັດນີ້, ໂອ ຊາວເຢຣູຊາເລັມ ແລະບຸລຸດແຫ່ງຢູດາ,
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຕັດສິນລະຫວ່າງຂ້າພະເຈົ້າກັບສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.
ຍັງຈະມີສິ່ງໃດອີກທີ່ຄວນໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນມັນ?
ເຫດສັນໃດ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຄອຍຫວັງວ່າມັນຈະເກີດຜົນເປັນອະງຸ່ນ ມັນຈຶ່ງເກີດຜົນເປັນອະງຸ່ນບໍ່?
ແລະບັດນີ້ຈົ່ງຟັງເຖິດ; ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພວກທ່ານວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດອັນໃດແກ່ສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮື້ວຂອງມັນອອກ,
ແລະມັນຈະຖືກກິນເສຍໄປ; ແລະຈະທຳລາຍກຳແພງຂອງມັນລົງ, ແລະມັນຈະຖືກຢຽບຢາ:
ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະປ່ອຍໃຫ້ມັນຮ້າງເປົ່າ: ມັນຈະບໍ່ຖືກຕັດແຕ່ງ ຫຼືກ້າງພວນ;
ແຕ່ຈະມີໜາມແລະຫຍ້າມີໜາມງອກຂຶ້ນ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະບັນຊາບັນດາເມກບໃຫ້ຝົນຕົກລົງເທິງມັນດ້ວຍ.
ເພາະສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຢາວະຈອມໂຍທາ ຄືເຊື້ອສາຍອີສະຣາເອນ,
ແລະບຸລຸດແຫ່ງຢູດາຄືພຶດທິພຣະທັມຂອງພຣະອົງ: ແລະພຣະອົງຄອຍຫວັງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແຕ່ເບິ່ງເຖິດ
ມີການບິບຄືນ; ຄອຍຫວັງຄວາມຊອບທຳ, ແຕ່ເບິ່ງເຖິດ ມີສິ່ງຮ້ອງ. ເອຊາຍາ 5:1-7.